

jeg ikke, dengang jeg forhandlede med Udvalget, havde udtalt, at ikke blot jeg, men heller ikke Regjeringen i dens Heelhed vilde modtage denne Dagsorden. I den Henseende gjør den ærede Ordfører mig Bekreftelser, som jeg ikke fortjener; thi — jeg tilstaaer det — dengang jeg forhandlede med Udvalget, havde jeg ikke endnu spurgt Regjeringen om, hvorledes den vilde stille sig til Sagen, og jeg kunde altsaa kun udtale mig paa egne Begreber. Da jeg nu idag vidste, at Regjeringen i dens Heelhed holder paa, at Theatret skal være en Statsinstitution, og at den ikke vil modtage denne Dagsorden, saa troede jeg, at jeg netop opfyldte en Pligt overfor det høie Thing ved at udtale for det, hvorledes Situationen er. Naar forøvrigt den ærede Ordfører sagde, at naturligvis maatte enhver stemme efter sin Overbeviisning, saa er der Ingen, der er villigere end jeg til at indrømme Rigtigheden deraf, og jeg vil ogsaa bede det høie Thing om netop at følge sin Anskuelse og kun at stemme for, hvad det i og for sig anseer for det Rette.

C. B. Nimestad: Da vi stredte til disse Forhandlinger, var jeg ganske fattet paa, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), som har været ivrigt for at tale for Mindretallets Forslag: Dagsordenen, vilde gjentage Alt, hvad han tidligere har sagt, uanset, at det paa det Bestemteste var blevet gjendrevet. Jeg kjender det ærede Medlem gennem saa lange Forhandlinger og i saa mange Tider, at jeg godt veed, at han gjentager — naturligvis efter sin faste og uroflig Overbeviisning — Alt, hvad han før har sagt, om man endog paa det Klareste har bekræftet ham, at Sagen forholder sig paa modsat Maade. Jeg var fattet paa, at han vilde sige: Det er mig, som har gjendrevet de Andre, ad modum det gamle Ord: Saaledes stod jeg mig, sagde Peter, de fastede ham overbord. Jeg skal derfor ikke henvende flere Ord til ham, thi det er efter min Opfattelse aldeles overflødig, men derimod skal jeg sige til den ærede Ordfører, at det undrede mig, at han vilde gjentage Saameget af, hvad han før har sagt, og sagt saa godt. Det ventede jeg ikke, saa meget mindre, som han begyndte med at

sige, at han vilde være særdeles kortsigtet, et Løfte, som han dog ikke synes at have opfyldt. Denne Gjentagelse nøder naturligvis os, og især Medlemmer af Udvalget, til at gjøre nogle Bemærkninger, som det gjør mig ondt at skulle opholde det høie Thing med, men som jeg dog anseer det for nødvendigt at fremkomme med. Jeg har ikke tænkt paa at ville sige, og jeg har heller ikke sagt, at Theatret, hvis det ikke blev hos Staten, vilde synke ned til Usjelighed her i denne By, hvis Intelligents blev skildret med saa stærke Farver af den ærede Ordfører, noget i Modsetning til hans tidligere Stildringer i den Retning. Nei, jeg troer, at Theatret vilde kunne bestaae som en smuk Kunstanstalt, om det end gik over i private Hænder den Dag imorgen, men et nationalt Theater bliver det da ikke. Det bliver da et Verdenskultur-Theater, et almindeligt Civilisations-Theater, som det allerede har haft en saa stærk Tendents til at blive i mere end een Retning; men det er det, vi ere bange for, at det skal blive uafvendeligt. Da jeg har den Overbeviisning, at det ikke nytter, at et Folk har al mulig Dannelse og Rigdom, naar det mister sin Nationalitet, er det, jeg kæmper for at beholde Theatret i dets nuværende Stillelse, ikke i den Tro, at det, fordi det gik over i private Hænder, skulde miste noget af sin Dygtighed i andre Retninger, men fordi jeg troer, at det da vilde gaae til Grunde som Nationaltheater, og fordi det er min Overbeviisning, at vi bør holde paa enhver smuk Uttring af det aandelige nationale Liv i Danmark, saafremt vi vilde bestaae som Folk. Den ærede Ordfører var dog, hvad det Finansielle angaaer, saa rimelig, at han ikke indlod sig paa at modbevise den Sandhed, der er fremsat, at det vilde være dyrere at nedlægge Theatret end at beholde det; det brød han sig ikke om; han sagde, at det var ham ligegyldigt, og at han gjerne vilde betale de Penge, der da vilde behøves, naar han blot slap af med det med Staten forbundne Theater. Det er dog en Betragtning, som synes mig underlig. Der kan stilles imod den, og der er stillet imod den, at naar vi omdanne Theatret, saaledes som her er foreslaaet af Fleertallet, vil Staten efter nogle